

भद्रे हृदयमप्येतदनुमृश्योद्वरस्व मे ।
 एतत् समीक्ष्य कैकेयि ब्रूहि यत् साधु मन्यसे ॥ १ ॥
 बलमात्मनि पश्यन्ती न विशङ्कितुमर्हसि ।
 करिष्यामि तव प्रीतिं सुकृतेनापि ते शपे ॥ १० ॥
 सा तदर्धमना देवी तमभिप्रायमागतं ।
 निर्माध्यस्थ्याञ्च कृषाञ्च बभाषे दुर्वचं वचः ॥ ११ ॥
 यथा क्रमेण शपसे वरं मम ददासि च ।
 तच्छृण्वन्तु त्रयस्त्रिंशदेवाः सेन्द्रपुरोगमाः ॥ १२ ॥
 चन्द्रादित्यौ नभश्चैव ग्रहा रात्र्यकनी दिशः ।
 जगच्च पृथिवी चयं सगन्धर्वा सराक्षसा ॥ १३ ॥
 निशाचराणि भूतानि गृहेषु गृहदेवताः ।
 यानि चान्यानि भूतानि ज्ञानीयुर्भाषितं तव ॥ १४ ॥
 सत्यसंधो मरुतेजा धर्मज्ञः सुसमाहितः ।
 वरं मम ददात्येष तन्मे शृण्वन्तु देवताः ॥ १५ ॥
 इति देवी मरुष्वासं परिगृह्याभिशास्य च ।
 ततः परमुवाचेदं वरदं काममोहितं ॥ १६ ॥
 स्मर राजन् पुरावृत्तं तस्मिन् देवासुरे रणे ।
 तत्र चाच्यावपच्छत्रुस्तव जीवितमन्तरा ॥ १७ ॥
 तत्र चापि मया देव यत् त्वं समभिरक्षितः ।
 जायत्या यतमानायास्ततो मे प्राददा वरौ ॥ १८ ॥